

Sứ Điệp Tiên Tri Của Chúng Ta

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 3:31; Rô-ma 6:15; Công vụ 10:9-14; Giăng 15:1-11; Gia-cơ 2:1-26; Hê-bơ-rơ 3:7-19; Giu-đe 5-7.*

Câu Gốc: “Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, công bình và tốt lành” (Rô-ma 7:12).

Với rất nhiều bằng chứng hỗ trợ luật pháp Đức Chúa Trời, tại sao có rất nhiều Cơ Đốc nhân tranh luận chống lại luật pháp? Trước hết, một số người coi một số câu trong Tân Ước miêu tả sự hiểu biết sai về vai trò của luật pháp. Nhưng họ nghĩ nan đề là với chính luật pháp. Kết quả là, họ tuyên bố Mười Điều răn không còn bắt buộc cho những người ở dưới Giao ước Mới.

Thứ hai, có một số người tin chắc rằng Cơ Đốc nhân không phải giữ ngày Sa-bát nữa. Để bênh vực lý luận của mình, họ tuyên bố tất cả các điều răn đã bị đóng đinh với Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá.

Thứ ba, một số người lý luận chín trong Mười Điều răn vẫn còn hiệu lực nhưng chỉ điều răn thứ tư, tức là điều răn về ngày thứ Bảy Sa-bát, thì đã được thay thế bằng ngày Chủ nhật. Họ tin họ nên giữ ngày Chủ nhật để tôn vinh sự sống lại của Đức Chúa Giê-su.

Nhiều nan đề đến từ những tư tưởng này. Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu thái độ của các sứ đồ Đấng Christ về luật pháp. Nếu luật pháp đã được cất bỏ hoặc thay đổi sau sự chết của Đấng Christ, các sứ đồ phải biết và viết về sự thay đổi đó.

Phao-Lô Và Luật Pháp

Một số người tuyên bố Phao-lô là người sáng lập Cơ Đốc giáo. Điều này sai. Phao-lô giúp nhiều trong sự hiểu biết về giáo lý Cơ Đốc. Ông viết 13 trong số 27 sách trong Tân Ước. Nhưng hầu hết các sự dạy dỗ của ông có thể tìm thấy trong những phần khác của Kinh Thánh.

Xin đọc các câu sau đây: **Rô-ma 3:28; Rô-ma 6:14; Rô-ma 7:4; và Ga-la-ti 3:24, 25.** Tại sao dễ để hiểu một số người nghĩ những câu này nói về sự cất bỏ luật pháp?

Hãy nghiên cứu các câu trên đây với cả đoạn của câu đó. Chú ý đặc biệt đến **Rô-ma 3:31; Rô-ma 6:15; Rô-ma 7:7-12; và Ga-la-ti 3:21.** Những câu này giúp chúng ta hiểu rõ hơn thế nào điều Phao-lô nói về luật pháp?

Một số người không hiểu sự xưng công bình bởi đức tin. Đối với họ Phao-lô dường như lẫn lộn. Thí dụ, Phao-lô tuyên bố Cơ Đốc nhân không ở dưới luật pháp. Nhưng ông cũng viết Cơ Đốc nhân có trách nhiệm giữ luật pháp. Nan đề được giải quyết khi chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Trời đòi hỏi sự công bình từ những người xưng là ở trong mối tương giao với Ngài. Sự đo lường của sự công bình là luật pháp Ngài. Nhưng khi người ta so sánh mình với luật pháp Đức Chúa Trời, thì họ thấy mình tội lỗi. Nếu sự giữ luật pháp là điều kiện cho sự cứu rỗi thì không ai có hy vọng được sự sống đời đời. Niềm hy vọng của Cơ Đốc nhân không phải ở luật pháp nhưng ở trong Đức Chúa Giê-su. Ngài đã giữ luật pháp thật hoàn hảo. Qua quyền phép của Đức Chúa Trời, Ngài để những người tin chia sẻ sự công bình của Ngài (Rô-ma 8:3, 4). Cơ Đốc nhân bây giờ có thể giữ luật pháp Đức Chúa Trời với lương tâm tự do vì Đấng Christ đã cất đi sự rủa sả của luật pháp (Rô-ma 7:25–8:2). Ân điển đến từ Đấng Christ không giải phóng chúng ta khỏi sự giữ luật pháp, nhưng kết quả của sự nhận được ân điển sẽ giúp chúng ta muốn hết lòng giữ luật pháp.

Phi-e-rơ Và Luật Pháp

Phi-e-rơ là một trong những môn đồ thân cận với Đức Chúa Giê-su nhất. Phi-e-rơ, tại Sê-sa-rê Phi-líp, tuyên bố Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Trong buổi sáng khi Đức Chúa Giê-su hiện ra với các môn đồ sau khi sống lại, Phi-e-rơ nhận được mạng lệnh về chức vụ của mình. Khi nhóm tín đồ đầu tiên gặp nhau trong ngày lễ Ngũ tuần, Phi-e-rơ là phát ngôn viên chính. Nếu luật pháp đã bị bỏ, thì Phi-e-rơ chắc chắn phải biết.

Công vụ 10:9-14 nói với chúng ta gì về sự trung thành của Phi-e-rơ đối với luật pháp Do Thái sau khi Đức Chúa Giê-su về trời? Nếu Phi-e-rơ rất cẩn thận về luật thức ăn, thì người nghĩ gì về uy quyền của Mười Điều răn? Phi-e-rơ được sự hiện thấy nhiều năm sau khi Đức Chúa Giê-su đã về trời. Kết quả sự giảng dạy của ông, hàng ngàn người Do Thái đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Không có gì trong Kinh Thánh cho biết những Cơ Đốc nhân Do Thái từ chối giữ luật pháp. Biến cố trong Công vụ 10 cho thấy Cơ Đốc nhân đầu tiên vẫn trung thành với gốc Do Thái của họ.

So sánh 1 Phi-e-rơ 2:9 với Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6. Ý nghĩa của Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6 là gì khi nghiên cứu chung với cả đoạn 19?

Khi Phi-e-rơ nói với độc giả về “thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh” thì họ nhớ đến chuyện tích luật pháp được ban cho tại núi Si-nai. Dân Y-sơ-ra-ên phải làm theo những đòi hỏi của giao ước được nói rõ ràng trong luật pháp Đức Chúa Trời. Vì thế, sau khi nhắc nhở dân sự về trách nhiệm của họ, Phi-e-rơ thúc giục họ sống đời sống công bình (1 Phi-e-rơ 2:11, 12). Phi-e-rơ cũng cảnh cáo độc giả đừng tin những giáo sư giả là những người dạy không cần giữ luật pháp (2 Phi-e-rơ 2:21; 2 Phi-e-rơ 3:2)

Hãy nhớ Phi-e-rơ đã phạm nhiều lỗi lầm. Nhưng hãy coi ân điển được ban cho ông. Chúng ta có thể học (1) ban phát ân điển như vậy cho những người khác, và (2) chấp nhận ân điển cho chính mình khi chúng ta phạm lỗi.

Giăng Và Puát Pháp

Phao-lô viết nhiều sách nhất trong Tân Ước và Giăng viết nhiều thứ nhì. Giăng viết Phúc âm Giăng, ba bức thư và sách Khải huyền. Giống Phi-e-rơ, Giăng là một trong những môn đồ có mối tương giao đặc biệt với Đức Chúa Giê-su. Vì sự thân mật này, Giăng thường xưng mình là “môn đồ Chúa yêu.” Cõi cuối sách Phúc âm (Giăng 21:25), Giăng biết nhiều những chi tiết cá nhân về Đức Chúa Giê-su. Là môn đồ gần gũi nhất, Giăng chắc chắn biết nếu Đức Chúa Giê-su muốn các môn đồ Ngài coi thường luật pháp Đức Chúa Trời hay là vâng giữ luật pháp.

Xin đọc Giăng 15:1-11 và 1 Giăng 2:3-6. Những câu này nói gì về việc chúng ta liên quan thế nào với “mạng lệnh” của Đức Chúa Trời?

Gần cuối cuộc đời trên đất, Đức Chúa Giê-su nói với các môn đồ là Ngài đã vâng giữ các điều răn của Cha Ngài. Vì thế, Ngài đã “ở trong” tình yêu của Cha (Giăng 15:10). Đức Chúa Giê-su không cảm thấy phải bỏ các điều răn. Một người không thể tuyên bố là giữ luật pháp nếu họ không có một mối tương giao yêu thương với Đức Chúa Trời và tha nhân.

“Luật pháp Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta yêu mến người lân cận như chính mình. Như vậy, tất cả quyền lực và hành động phải dùng để làm việc thiện. . . . Đức Chúa Trời sẽ vui lòng thế nào đối với những người lãnh nhận ơn phước để họ chia sẻ với những người khác! Họ là sợi dây liên kết giữa Đức Chúa Trời và loài người. Và họ phải bày tỏ Thánh Linh của Đấng Christ và những gì tốt của thiên đàng. Quyền lực của một đời sống thánh nhưng khiêm tốn giảng tốt hơn là bài giảng hay nhất. Đời sống thánh và khiêm tốn nói về Đức Chúa Trời, và nói cho loài người biết về bốn phần của họ mạnh hơn là lời nói suông.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Manuscript Releases*, quyển 20, tr. 138.

Kinh nghiệm của bạn là gì trong sự liên hệ giữa luật pháp và tình yêu? Trong đời sống hằng ngày, tình yêu được bày tỏ thế nào bởi sự vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời?

Gia-cơ Và Luật Pháp

Gia-cơ chỉ viết một quyển sách trong Tân Ước. Có nhiều người tên Gia-cơ trong Kinh Thánh, nhưng người ta đã chấp nhận bức thư đến từ Gia-cơ là anh của Đức Chúa Giê-su. Lúc đầu, Gia-cơ nghi ngờ Đức Chúa Giê-su không phải là Đấng Mê-si (Giăng 7:5). Nhưng về sau, Gia-cơ trở nên một nhà lãnh đạo quan trọng của hội thánh thời Tân Ước (Công vụ 15:13; Ga-la-ti 1:19). Một lần nữa, nếu Đức Chúa Giê-su dự định bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời, anh của Ngài chắc chắn đã biết điều đó.

Xin đọc Gia-cơ 2:1-26. Sứ điệp căn bản của đoạn này là gì? Tại sao Gia-cơ tóm tắt luật pháp trong câu 7-9, sau đó nói phải giữ tất cả các điều răn? Những câu này cho thấy sự liên hệ thế nào giữ tình yêu và sự vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời?

Một số người hiểu sai sự dạy dỗ của Phao-lô về luật pháp. Họ lý luận rằng Gia-cơ và Phao-lô trái ngược nhau về vai trò của luật pháp. Họ chỉ cho thấy Gia-cơ và Phao-lô, mỗi người nói về vai trò của việc làm trong sự cứu rỗi. Phao-lô nói chúng ta được cứu bởi ân điển nhờ đức tin mà không cần có việc làm (Ê-phê-sô 2:8, 9). Nhưng Gia-cơ nói “đức tin không có việc làm thì chết” (Gia-cơ 2:26). Những câu này thật sự không khác nhau. Gia-cơ chỉ dùng những chữ mạnh hơn để nói lên những gì Phao-lô đã nói nhiều lần về ân điển không phá bỏ luật pháp. Như Phao-lô trong Rô-ma 13:9, Gia-cơ hoàn toàn hiểu luật pháp Đức Chúa Trời là tình yêu thương (Gia-cơ 2:8). Không ai có thể thật sự tuyên bố giữ các điều răn của Đức Chúa Trời nếu họ không có việc làm bày tỏ tình yêu thương đối với những người khác.

Giu-đe Và Puật Pháp

Giu-đe là một trong những sách ngắn nhất trong Tân Ước. Nhiều người tin rằng sách Giu-đe được viết bởi một người anh em khác của Đức Chúa Giê-su. Tác giả nói mình là “tôi tớ” của Đức Chúa Giê-su và em Gia-cơ. Nhưng Ma-thi-ơ nói Gia-cơ và Giu-đe là tên hai người trong bốn anh em của Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 13:55). Như đối với các nhà viết Kinh Thánh khác chúng ta đã nghiên cứu, Giu-đe chắc chắn đã biết rất rõ nếu Đức Chúa Giê-su phá bỏ luật pháp. Ông không nói chi về luật pháp hay các điều răn. Nhưng trong cả bức thư, ông nói về sự trung thành với Đức Chúa Trời và hậu quả của sự vi phạm luật pháp Ngài.

Xin đọc Giu-đe 4. Giu-đe nói gì ở đây có liên quan tới cuộc thảo luận của chúng ta?

Nếu chúng ta thảo luận về ân điển, thì phải liên quan đến luật pháp. Vì ân điển sẽ không cần thiết nếu không có tội (Rô-ma 5:18–6:15). Những giáo sư giả nói rất sai đến nỗi Giu-đe gọi đó là từ chối chính Chúa.

Hê-bơ-rơ 3:7-19 giúp làm sáng tỏ Giu-đe 5–7 thế nào? Những câu này dùng chung với nhau cho chúng ta thấy mối tương giao giữa sự vâng lời và đức tin thế nào?

Trong cách hành văn riêng, Giu-đe nhắc nhở độc giả về kinh nghiệm của Y-sơ-ra-ên, là những người đã được giải phóng khỏi sự nô lệ Ê-díp-tô. Đức Chúa Trời đã cho họ thấy quyền phép của Ngài. Ngài đã ban cho họ luật pháp. Nhưng khi họ trở nên bất trung, họ phải đối diện với những hậu quả kinh khủng vì họ đã phân rẽ khỏi Ngài. Giu-đe nói rất rõ người ta có thể sa ngã. Và những người sa ngã sẽ đối diện sự phán xét. Giu-đe nói rất rõ rằng cũng như cả Kinh Thánh. Những ai tuyên bố có đức tin phải sẵn sàng bày tỏ đức tin của họ qua một đời sống vâng lời.

Hãy đọc sách Giu-đe. Trong số những lời cảnh cáo mạnh, bạn tìm được lời hứa nào ở đây cho chính mình?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Tại sao các sứ đồ dạy phải ăn năn đối với Đức Chúa Trời? Vì tội nhân có sự rắc rối với Đức Chúa Cha. Họ đã vi phạm luật pháp Ngài. Họ phải thấy tội lỗi mình và ăn năn. Công việc kế đó của họ là gì? Nhìn lên Đức Chúa Giê-su, chỉ huyết Ngài mới có thể rửa sạch tất cả tội lỗi. Đức tin nơi Đức Chúa Giê-su thì cần thiết vì luật pháp không thể cứu được ai. Luật pháp lên án tội nhân là có tội, nhưng không thể tha thứ cho kẻ phạm tội. Tội nhân phải lệ thuộc vào những gì huyết của Đấng Christ làm cho họ. ‘Để họ nắm lấy sức mạnh của ta,’ Đấng Cứu Thế đầy tình thương phán. Sau đó, họ có thể hòa thuận với ta, và họ sẽ hòa thuận với ta.’ Chúa tuyên bố người được tha thứ nhiều sẽ yêu nhiều. Và người đó sẽ cảm thấy cần sự tha thứ. Họ sẽ thấy mình thật sự là gì. Người đó thấy mình ô uế bởi tội lỗi và là người phạm luật pháp thánh của Đức Chúa Trời. Người nào coi luật pháp là nghiêm trọng sẽ thấy rõ ràng tội lỗi của họ kinh khủng thế nào. Sau đó, họ sẽ thấy mình thật sự cần được tha thứ nhiều.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Signs of the Times*, 5 Tháng 8, 1886.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc kỹ câu trên đây của Ellen G. White. Lời của bà viết cho thêm sự sáng vào sự dạy dỗ của Kinh Thánh trong tam cá nguyệt này thế nào? Tội nhân phải “lệ thuộc vào những gì huyết của Đấng Christ làm cho họ” nghĩa là gì?
- 2 Hãy suy nghĩ kỹ về lời cảnh cáo trong Giu-đe 4. Nếu người ta dạy về ân điển của Đức Chúa Trời, thì rõ ràng họ là những người tin. Nhưng Giu-đe nói họ đang chối Chúa. Điều này nghiêm trọng thế nào cho những người tuyên bố ân điển của Đức Chúa Trời đã hủy bỏ luật pháp? Khi người ta tuyên bố luật pháp bị bỏ rồi, thì thật sự họ muốn bỏ điều gì?
- 3 Tại sao chối bỏ luật pháp hay chối bỏ một trong các điều răn là sa vào tay Sa-tan vì nó cố để “lật đổ” luật pháp Đức Chúa Trời?